

**CURTEA SUPREMĂ
DE JUSTIȚIE**

ÎNCHEIERE

cu privire la inadmisibilitatea recursului

învinuirea lui

Ștefan Bunescu
(art. 314 alin. (1) Cod penal)

*(Dosarul nr. 1ra-400/2025
(1-21024101-01-1ra-22082025))*

Recurs inadmisibil depus după 01 septembrie 2023; Aprecierea probelor de către instanța de apel nu este irațională.

05 martie 2026

Au judecat anterior cauza judecătorească

Prima instanță – Ana Bologan

Instanța de apel – Natalia Bondarenco, Evgheni Bancov, Serghei Pilipenco

Textul corespunde originalului

Judecând în lipsa părților, recursul în cauza penală privind învinuirea lui Ștefan Bunescu,

Curtea Supremă de Justiție, în completul compus din:

Stella Bleșceaga, *Președinte*,
Alexandru Negru,
Leonid Chirtoacă, *judcători*,

constată următoarele:

ASPECTE GENERALE ȘI DE PROCEDURĂ

1. Ștefan Bunescu s-a născut în anul 1980 în r-nul Cahul. El a fost învinuit în baza art. 314 alin. (1) Cod penal (determinarea la depunerea de declarații mincinoase).

2. Ștefan Bunescu a fost apărat de avocatul Mariana Turculeț.

3. În prima instanță cauza penală a fost examinată în procedură generală. Ștefan Bunescu a fost achitat deoarece nu s-a constatat existența faptei infracțiunii.

4. La 30 mai 2025, Curtea de Apel Sud a admis apelul procurorului, a casat integral sentința și a pronunțat o nouă hotărâre prin care Ștefan Bunescu a fost achitat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 314 alin. (1) Cod penal, din motiv că nu s-a constatat existența faptei infracțiunii.

5. La 25 iulie 2025, procurorul în Procuratura de Circumscripție Sud, Dumitru Calendari, a declarat recurs în temeiul art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală. El solicită casarea deciziei instanței de apel, cu remiterea cauzei la rejudecare (f.d. 66-68 vol.II).

6. Urmărirea penală a fost desfășurată în perioada 25 martie 2019 – 04 februarie 2021. Prima instanță a examinat cauza în perioada 17 februarie 2021 – 26 aprilie 2023. Instanța de apel a judecat cauza în perioada 15 mai 2023– 30 mai 2025. La 22 august 2025, dosarul a ajuns la Curtea Supremă de Justiție.

ÎN FAPT

7. Ștefan Bunescu a fost acuzat că, acționând cu intenție directă, în vederea determinării la depunerea declarațiilor mincinoase și eschivării de la depunerea declarațiilor, cu scopul de a evita răspunderea penală a fratelui său - Ion Clipaci, în cauza penală unde urmărirea penală era efectuată de organul de urmărire penală a Inspectoratului de Poliție Cahul și în care ultimul era învinuit de săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art. 188 alin. (2), art. 164 alin. (2) și art. 155 Cod penal, s-a prezentat deliberat la domiciliul unde locuia Chiril Buiuc, care avea statut de parte vătămată în cauza menționată și în cadrul discuțiilor purtate cu acesta, i-a înaintat cerința să solicite audierea sa suplimentară și să facă declarații mincinoase,

amenințându-l cu bătaia și moartea, insuflându-i sentimentul de frică și determinându-l astfel să depună cererea înregistrată în Procuratura raionului Cahul la 28 ianuarie 2019. Ulterior, Ștefan Bunescu l-a constrâns pe Chiril Buiuc să scrie cererea de împăcare cu Ion Clipaci și încetarea urmăririi penale, datată cu 11 ianuarie 2019. În continuarea intențiilor criminale, Ștefan Bunescu l-a luat pe Chiril Buiuc de acasă și l-a transportat la o stână din r-nul Vulcănești, unde i-a spus să rămână, ca să nu-l găsească poliția. Fapta a fost încadrată în baza art. 314 alin. (1) Cod penal.

8. Prin [sentința](#) Judecătoriei Cahul din 26 aprilie 2023, Ștefan Bunescu a fost achitat de acuzația adusă în baza art. 314 alin. (1) Cod penal, pe motiv că nu s-a constatat existența faptei infracțiunii.

9. Instanța a constatat că învinuirea înaintată lui Ștefan Bunescu nu poate fi bazată pe presupuneri. În urma examinării cauzei și aprecierii probelor, instanța a stabilit că partea acuzării nu a prezentat probe pertinente și concludente care, în ansamblu cu circumstanțele cauzei, ar dovedi vinovația inculpatului. Probe care să demonstreze pretinsa influență asupra părții vătămate, amenințarea și ascunderea acestuia nu și-a găsit confirmarea. Instanța a conchis că partea vătămată Chiril Buiuc doar a fost rugat ca să îl ierte pe Ion Clipaci, dar nicidecum nu a fost constrâns de a depune careva declarații, sau cereri de împăcare în cadrul cauzei penale de învinuire a lui Ion Clipaci de comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 188 alin. (2), 164 alin. (2) și 155 Cod penal. Însăși rugămintea de a se împăca, a parvenit nu de la inculpat, dar de la soția lui Ion Clipaci, care a venit la el și l-a rugat să îl ierte pe soțul său. Careva presiuni din partea lui Ștefan Bunescu nu au fost, fapt confirmat în cumul cu celelalte probe administrate la caz.

10. La 05 mai 2023, procurorul în Procuratura raionului Cahul, Dumitru Popușoi, a depus apel. El a solicitat casarea sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care Ștefan Bunescu să fie recunoscut vinovat în baza art. 314 alin. (1) Cod penal și condamnat la trei ani de închisoare, cu suspendarea executării pedepsei pe un termen de doi ani. Procurorul a susținut că instanța de fond nu a stabilit în mod corect situația de fapt, iar achitarea lui Ștefan Bunescu este neîntemeiată și contrară circumstanțelor de fapt și de drept stabilite în cadrul urmăririi penale și cercetate în ședința de judecată.

11. La 30 mai 2025, [Curtea de Apel Sud](#) a admis apelul, a casat sentința și a pronunțat o nouă hotărâre. Ștefan Bunescu învinuit de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 314 alin. (1) Cod penal, a fost achitat, din motiv că nu s-a constatat existența faptei infracțiunii.

12. Instanța de apel, a constatat că din declarațiile lui Chiril Buiuc, date în instanța de apel, nu s-a constatat că acesta ar fi fost supus inluienței fizice sau psihice din partea lui Ștefan Bunescu. Totodată, nici unul din martorii audiați nu au confirmat că Ștefan Bunescu ar fi mers la domiciliul lui Chiril Buiuc și i-ar fi înaintat cerința de a face declarații mincinoase, sau că l-ar fi amenințat cu bătaia

sau moartea. Probele administrate, inclusiv declarațiile martorilor Ivan Buiuc, Oleg Gaidarji, Mihail Caraiani, care au fost verificate în instanța de apel, nu au demonstrat existența infracțiunii în modul cum i-a fost incriminată lui Ștefan Bunescu.

13. Instanța de apel nu a constatat că Chiril Buiuc a fost constrâns fizic sau psihic de către Ștefan Bunescu, de a depune declarații mincinoase sau de a se eschiva de la depunerea declarațiilor, în cadrul procesului penal de învinuire a lui Ion Clipaci în comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 188 alin. (2), art. 164 alin. (2) și art. 155 Cod penal. , fapt confirmat și prin Instanța de apel a reiterat că partea acuzării nu a prezentat probe, care să demonstreze ipoteza descrisă în învinuire privind pretinsa influență asupra părții vătămate Chiril Buiuc, amenințarea acestuia și ascunderea părții vătămate. Învinuirea adusă, care să confirme acțiuni de determinare, prin constrângere, a părții vătămate Chiril Buiuc la depunerea de declarații mincinoase și la eschivarea de la depunerea declarațiilor, în cadrul procesului penal, este una ipotetică. Procurorul a eșuat în a prezenta probe credibile, apte de a sta la baza unei sentințe de condamnare.

14. Mai mult, învinuirea formulată nu indică cu certitudine când au avut loc discuțiile dintre Chiril Buiuc și Ștefan Bunescu, când a fost înaintată cerința față de Chiril Buic să facă declarații mincinoase, amenințat cu bătaia și moartea și determinat să depună cererea la Procuratura raionului Cahul. De asemenea nu a fost stabilită nici data când Ștefan Bunescu l-a constrâns pe Chiril Buiuc să scrie cererea de împăcare cu Ion Clipaci și de încetare a urmăririi penale. Timpul când a fost comisă infracțiunea nu este indicat. Poziția procurorului precum „că în cazul din speță ansamblul de probe examinat demonstrează cu certitudine vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii incriminate acestuia”, este eronată. Nu a fost constată existența faptei infracțiunii imputată inculpatului.

15. La 25 iulie 2025, procurorul în Procuratura de Circumscripție Sud, Dumitru Calendari, a declarat recurs în temeiul art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală. El a solicitat casarea deciziei și remiterea cauzei la rejudecare. Procurorul susține că decizia instanței de apel este arbitrară și neîntemeiată sub aspectul achitării inculpatului, întrucât se întemeiază pe o apreciere vădit nerezonabilă a probelor. Susține că instanța de apel a analizat și a apreciat selectiv și fragmentar declarațiile părții vătămate Chiril Buiuc, a martorilor Ivan Buiuc, Oleg Gaidarji și Mihail Caraiani, depuse în cadrul urmăririi penale, instanța de fond și apel. Declarațiile nu au fost evaluate în întregime cu celelalte probe. Instanța nu a efectuat o analiză a acestora, nu a apreciat fiecare probă în parte, cu expunerea asupra admisibilității sau inadmisibilității acesteia. În opinia acuzării, declarațiile părții vătămate Chiril Buiuc, oferite la etapa urmăririi penale, în instanța de fond și de apel, sunt divergente în descrierea anumitor situații, însă, discrepanța dispare și devine evidentă dacă s-ar presupune că amenințarea totuși a avut loc. Indică că constatarea instanței de apel precum că partea vătămată Chiril Buiuc nu a fost constrânsă fizic sau psihic de a depune declarații mincinoase este eronată și se

contrazice cu declarațiile fratelui acestuia Ivan Buiuc, care a indicat că Chiril Buiuc i-a spus. Totodată martorul Ivan Buiuc în cadrul urmăririi penale a declarat că fratele său avea vânătăi pe corp, pe față și era zgâriat. Recurentul susține că instanța de apel nu a răspuns la argumentul său precum că, trebuie apreciate declarațiile date la urmărirea penală.

LEGISLAȚIA RELEVANTĂ

16. Din 01 septembrie 2023, partea relevantă a art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală este următoarea:

„(1) Recursul este admis dacă:

...

6) hotărârea este arbitrară sau se bazează în mod determinant pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor.”

17. În perioada relevantă, art. 314 alin. (1) Cod penal prevedea următoarele:

„Articolul 314. Determinarea la depunerea de declarații mincinoase, la formularea de concluzii false sau la efectuarea de traduceri incorecte

„(1) Determinarea, prin constrângere sau prin promisiune, prin oferire sau dare de bunuri, servicii ori de alte avantaje patrimoniale sau nepatrimoniale, a martorului sau a părții vătămate la depunerea de declarații mincinoase, a expertului la formularea de concluzii sau declarații false, a interpretului sau a traducătorului la efectuarea de interpretări sau traduceri incorecte, precum și la eschivarea de la depunerea declarațiilor, de la formularea concluziilor sau declarațiilor, de la efectuarea interpretărilor sau traducerilor în cadrul procesului civil, procesului penal, procesului contravențional sau în instanța de judecată internațională,

se pedepsește cu amendă în mărime de la 550 la 850 unități convenționale sau cu închisoare de pînă la 3 ani.”

MOTIVAREA INSTANȚEI

18. Decizia instanței de apel a fost pronunțată la 30 mai 2025. Termenul de recurs este de două luni. Recursul a fost depus la 25 iulie 2025, prin urmare a fost înaintat în termen.

19. Art. 434 Cod de procedură penală prevede că instanța de recurs verifică legalitatea hotărârii atacate doar în limitele invocate în recurs. Această prevedere nu permite instanței de recurs să admită recursul din alte considerente decât cele invocate în recurs (decizia nr. [1ra-854/2022](#), § 85). Totuși, legea nu interzice instanței de recurs să recalifice considerentele invocate în recurs de la un temei de recurs la altul (decizia nr. [1ra-1520/2023](#), § 56).

20. Recursul se întemeiază pe art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală.

În decizia nr. [1ra-1085/2024](#), §§ 37-42 și în încheierea nr. [1ra-1251/2024](#), § 38, Curtea Supremă de Justiție a explicat sensul temeiului de recurs prevăzut de pct. 6). Dezacordul cu motivarea instanței de apel nu este temei de recurs. Pentru a admite un recurs în temeiul art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, recurentul urmează să probeze că decizia instanței de apel este „arbitrară”, sau se „bazează în mod determinant pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor”. Nu este suficient ca aprecierea să fie nerezonabilă. Ea trebuie să fie „vădit nerezonabilă”, adică să fie evidentă pentru un profesionist și să nu poată fi explicată rațional (decizia nr. [1ra-1085/2024](#), § 42). În jurisprudența sa, Curtea Supremă de Justiție a explicat că este posibil ca o hotărâre judecătorească să fie în același timp „arbitrară”, cât și „bazată pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor”. Totuși, fiecare din cele două sintagme urmează a fi examinate separat (decizia nr. [1ra-1085/2024](#), § 43). Suntem în prezența unei hotărâri judecătorești arbitrare sau vădit nerezonabile atunci când instanța a comis o eroare de drept sau de fapt pe care nicio instanță rezonabilă nu ar comite vreodată, inclusiv când hotărârea judecătorească nu are nicio bază legală și nu stabilește nici o legătură între faptele litigiului, legea aplicabilă și rezultatul procedurii (încheierea nr. [1ra-1251/2024](#), § 39).

21. În paragraful precedent rezultă că nu orice eroare în aprecierea probelor poate duce la admiterea recursului în temeiul art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală. Nu este suficient ca aprecierea să fie nerezonabilă. Ea trebuie să fie „vădit nerezonabilă”, adică să fie evidentă pentru un profesionist și să nu poată fi explicată rațional. De asemenea, această eroare trebuie să fie determinantă pentru soluția din hotărârea contestată. Îi revine recurentului obligația să convingă instanța de recurs că aceste elemente sunt întrunite.

22. Procurorul invocă temeiul de recurs stabilit de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală. El pretinde că decizia este arbitrară și bazată pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor. Instanța de apel nu a examinat toate motivele apelului, nu a motivat suficient decizia și nu a analizat probele relevante ce confirmă vinovăția condamnatului. Aspectul esențial al recursului se referă la aprecierea vădit nerezonabilă a probelor.

23. Prima instanță a achitat inculpatul, pe motiv că nu s-a constatat existența faptei infracțiunii. Instanța de apel a reluat examinarea probelor, a audiat partea vătămată, martori și a enumerat pe larg materialul probator administrat. Instanța de apel a considerat că probele nu dovedesc incontestabil existența faptei infracțiunii prevăzute de art. 314 alin. (1) Cod penal.

24. Instanța de apel a constatat că prima instanță a făcut concluzii contradictorii, întrucât în partea motivată a sentinței, pe de o parte a concluzionat că nu s-a constatat existența faptei infracțiunii, iar pe de altă parte a conchis că vinovăția inculpatului nu și-a găsit confirmare. În legătură cu aceasta sentința a fost casată, inclusiv din oficiu, cu adoptarea unei noi hotărâri potrivit modului

stabilit pentru prim instanță și anume achitarea lui Ștefan Bunescu pe motiv că nu s-a constatat existența faptei infracțiunii.

25. Argumentele esențiale invocate de procuror au fost analizate și combătute în mod convingător (vezi para. 11 -14). Instanța de apel nu a constatat că partea vătămată Chiril Buiuc a fost constrânsă fizic sau psihic de a depune declarații mincinoase și eschivarea de la depunerea declarațiilor, în cadrul procesului penal de învinuire a lui Ion Clipaci în baza art. 188 alin. (2), art. 164 alin. (2) și art. 155 Cod penal. Partea vătămată nu a fost amenințată cu bătaia și moartea, nu i-a fost insuflat sentimentul de frică și nu a fost determinată să scrie cererea de împăcare și de încetare a urmăririi penale.

26. Instanța de apel a conchis că procurorul nu a demonstrat prin intermediul mijloacelor de probă prevăzute de normele legale, existența faptei penale incriminate lui Ștefan Bunescu de determinare prin constrângere, a părții vătămate Chiril Buiuc la depunerea de declarații mincinoase și la eschivarea de la depunerea declarațiilor în cadrul procesului penal. Mai mult, în învinuirea înaintată lui Ștefan Bunescu nu a fost indicat cu certitudine când au avut loc discuțiile purtate între Chiril Buiuc și Ștefan Bunescu, respectiv nu a fost indicat timpul comiterii infracțiunii.

27. În recurs procurorul a solicitat dispunerea rejudecării cauzei de către instanța de apel. Art. 435 alin. (1) lit. c) Cod de procedură penală prevede că rejudecarea poate fi dispusă doar dacă eroarea judiciară nu poate fi corectată în instanța de recurs. Remiterea la rejudecare este excepția, iar înlăturarea de către instanța de recurs a erorii, fără remitere la rejudecare, este regula (încheierea nr. [1ra-1737/2022](#), § 20).

28. Completul notează că instanța de apel a motivat de ce a admis apelul. Ea a explicat detaliat și rațional că probele administrate, nu demonstrează existența faptei ilicite de care este acuzat Ștefan Bunescu (vezi para 11-14). Recurentul nu a indicat de ce aceste aprecieri ar fi arbitrare sau vădit nerezonabile. Prin urmare, aprecierea probelor făcută de instanța de apel nu este irațională, iar recursul este vădit neîntemeiat.

29. Din motivele de mai sus, în conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală,

COMPLETUL, CU UNANIMITATE DE VOTURI,

Declară inadmisibil recursul procurorului în Procuratura de Circumscripție Sud, Dumitru Calendari, împotriva deciziei Curții de Apel Sud din 30 mai 2025.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte

Stella Bleșceaga

Judecători

Alexandru Negru

Leonid Chirtoacă